

at have en sproglov er en måde at sætte fokus på det danske sprog på.

Vi skal ikke ind og blande os i, hvordan man bruger sproget, eller hvordan man fordanser fremmedudtryk. Det mener jeg ikke vi skal blande os i som politikere, men hvorfor får vi ikke en sproglov, der ligesom sætter nogle gode rammer for det danske sprog?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Fordi det er unødvendigt. Regeringen har påtaget sig det ansvar løbende at være med til at udvikle det danske sprog, støttet af et meget bredt flertal i Folketinget. Så godt som alle Folketingets partier er jo enige i strategien om, at det danske sprog skal udvikles.

Men vi vil ikke putte det danske sprog ind i en egentlig zoologisk have, hvor det ikke må udvikles, og hvor man stationært fastholder sproget som et konformt sprog, der ikke må blive udsat for påvirkninger udefra, for selvfølgelig må det det – selvfølgelig må det det.

Men vi er os vores ansvar bevidst og sikrer os, at det danske sprog kan udvikle sig inden for de rammer, vi nu engang udstikker. Lad os tage et eksempel. Når man udgiver opgaver fra universitetet, afhandlinger osv., så vil vi nu bede om, at der på dansk bliver en mere udførlig redegørelse for, hvad det projekt handler om, end der tidligere har været.

Men samtidig skal man selvfølgelig have mulighed for at dyrke internationale sprog på nogle studier, engelsk, fransk eller tysk, eller hvad det er. Parallelsprog hedder det. Man skal igen passe på, at man ikke bliver alt for protektionistisk. Man skal passe på, man ikke opfatter dansk som en anakronisme, men man skal opfatte dansk som et sprog i en moderne udvikling, som har brug for omsorg, men ikke brug for at blive lukket inde. Det er forskellen.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, hvilke initiativer til sproglov det er, ministeren henviser til, for hverken de forslag til sproglov, som Det Radikale Venstre eller SF er kommet med, indeholder noget som helst med protektionisme eller indsnævrelse. Tværtimod.

Det, der ligger i regeringens redegørelse, er jo dybest set nogle bløde anbefalinger, nogle venlige henstillinger. Jeg tror, det er det, statsministeren ville kalde det rene rundbordssnak. Det er

konsekvensløshed, og der er ikke noget for noget i det.

Derfor er spørgsmålet: Hvad nu, hvis de bløde henstillinger ikke bliver efterlevet? Ville det så ikke være rart, at man havde et håndtag i form af en sproglov, som siger: Her skal vi aktivt udvikle det danske sprog med de og de redskaber?

Kl. 11.40

Så vil jeg godt lige afslutningsvis spørge: Hvornår er det blevet dansk at sige dot.dk?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Hvis vi tager det sidste først, så er det jo netop udtryk for, at det danske sprog ikke skal kapsles ind. Det er nu engang den måde, man udtrykker sig på inden for it-verdenen, og man må jo regne med, at dansk er et sprog, som også må kunne gå i en dialog med andre sprog og med den teknologiske udvikling i den verden, vi lever i.

Se, årsagen til, at vi generelt er imod en sproglov, er, at vi mener, at de initiativer, vi har taget, er tilstrækkelige. Jeg synes, at det, som hr. Ole Sohn taler om her, er lidt sådan dobbelttungeagtigt, for det, jeg hørte hr. Ole Sohn angribe Venstres ordfører for, var hele spørgsmålet omkring de tiltag, vi har besluttet at implementere i folkeskolen. Det er jo netop en konsekvent holdning til, at man skal lære dansk i folkeskolen, at der kommer minimumstimetallet i 1.-2.-3. klasse inden for dansk, at vi strammer bekendtgørelsen op også i gymnasiet med hensyn til læreplaner. I det hele taget skal man lære noget mere dansk i skolen. Det er en konsekvent tilgang til det, for på den måde bliver man relevante samfundsborgere, kan indgå i det demokratiske liv og komme ud på arbejdspladsen.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi bliver desværre nødt til at sætte dot for ministerens svar. Og så er det hr. Ole Sohn.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes altså, ministeren taler udenom eller forsøger at tale udenom. Når ministeren siger, at han stort set kan følge hele Lundudvalgets indstilling, så forstår jeg ikke, hvorfor der ikke er mange flere af de visionære tanker, der er i Lundudvalgets redegørelse, som er blevet implementeret af regeringen.

Et eller andet sted får man fornemmelsen af, at regeringen måske gerne med ord ville sige no-